

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ: Το θάρρος και το θράσος μέσα στην Εκκλησία

/ [Επικαιρότητα](#)

Με ομιλητή τον Οσιολογιώτατο Ιερομόναχο π. Αντίπα από το Ιβηριτικό Κελλίο Αγίας Άννης, Αγίου Όρους, συνεχίστηκε η 17η ημέρα (Τρίτη 20 Οκτωβρίου), των ενοριακών εορταστικών εκδηλώσεων με την επωνυμία «ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2020», που πραγματοποιούνται στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Ομωνύμου Δήμου. Θέμα της ομιλίας του ήταν: “Το θάρρος και το θράσος μέσα στην Εκκλησία”.

Ο ομιλητής αρχικά στην ομιλία του, μεταξύ των άλλων, είπε: “Αν και είναι γνωστό σε όλους τι σημαίνει θάρρος, θα πούμε πως θάρρος είναι η έλλειψη φόβου, η τόλμη, η αποφασιστικότητα. Η ανδρεία και η γενναιότητα μπροστά στα δύσκολα, καθώς και η οικειότητα μεταξύ αγαπητών προσώπων. Ακόμη θάρρος, είναι το ανυποχώρητο μπροστά στο ψέμα, την αδικία, την παρανομία, την αμαρτία, όταν μας σπρώχνουν σε αυτά ανώτεροί μας. Για μας τους χριστιανούς, κυρίως θάρρος είναι να τα βάλεις και με αυτόν τον διάβολο, όταν σε παρακινεί να μην κάνεις υπακοή στο θέλημα του Θεού. Όταν σε σπρώχνει στην αμαρτία, στην άρνηση στην αθεία. Αυτό είναι το λεγόμενο χριστιανικό θάρρος, το άγιο θάρρος, το άγιο πείσμα, που είχαν όλοι οι απ’ αιώνος άγιοι του Θεού άνθρωποι που δεν δείλιασαν μπροστά στους ισχυρούς της γης, μπροστά σε μαρτυρία, σε εξορίες, σε διωγμούς, μπροστά σε φρικτά βασανιστήρια, μπροστά σε κρεμάλες και φωτιές. Δεν δείλιασαν ακόμη και σε όσα επέτρεψε ο Θεός, ασθένειες, θεομηνίες “λιμούς, λοιμούς και καταποντισμούς”. Αμέτρητοι είναι αυτοί που είχαν το θάρρος να μαρτυρήσουν για το Χριστό, που δεν πρόδωσαν την πίστη τους σε Αυτόν, όπως αμέτρητοι είναι και αυτοί που με θάρρος στάθηκαν όρθιοι μπροστά στις αντιξοότητες της ζωής”.

Στη συνέχεια ο π. Αντίπας είπε: “Το θάρρος όταν ξεπερνά το μέτρο γίνεται θράσος, τουτέστι υπερβολικό και προκλητικό θάρρος. Και το υπερβολικό και προκλητικό θάρρος μόνο κακό κάνει και κανέναν δεν ωφελεί. Σαφώς είναι

αναίδεια, αυθάδεια αδιαντροπιά. Και όταν το θάρρος είναι λίαν υπερβολικό, τότε νομίζω δεν αμφιβάλλει κανείς γι' αυτό, είναι αναισχυντία πραγματική. Το θάρρος και το θράσος θα το δεις και σε μικρούς και σε μεγάλους, άλλοτε λίγο, άλλοτε πολύ, άλλοτε να πληγώνει λίγο και άλλοτε πολύ. Θα το δεις και σε λαϊκούς αλλά δυστυχώς και σε ρασοφόρους κληρικούς και μοναχούς. Θα το βρεις μέσα σε οικογένειες, μέσα σε μοναστήρια και θα το δεις να το χρησιμοποιούν σαν όπλο "λαοί, φυλές και γλώσσες" αρχηγοί κρατών, αλλά και προκαθήμενοι Εκκλησιών. Πανδημία θράσους! Πανδημία αναισχυντίας! Που δεν υπάρχει άραγε; Που δεν θα το βρεις; Δεν υπάρχει σίγουρα εκεί που υπάρχει αγάπη προς το Θεό, εκεί που υπάρχει ταπείνωση και απλότητα, πραότητα και καλοσύνη και υγιής και αληθινή πνευματική χριστιανική ζωή. Δεν θα το βρεις εκεί που υπάρχει αληθινή Ορθοδοξία. Θα το βρεις όμως πλούσιο εκεί όπου υπάρχουν σχίσματα και αιρέσεις. Όπου υπάρχουν πλάνες, όπου υπάρχουν ορθοδοξοαμύντορες και οπαδοί. Όπου υπάρχουν πληρωμένοι προδότες της πατρίδας και της Εκκλησίας μας οι οποίοι λυσσωδώς υποστηρίζουν χάριν των αργυρίων, ξένα συμφέροντα, ξένες κυβερνήσεις και όχι μόνο".

Σε άλλο σημείο τόνισε: "Όπου αγάπη προς τον Χριστό εκεί και θάρρος και όπου υπακοή στο Χριστό εκεί και θάρρος. Άγιος θάρρος χριστιανικό, που το είχαν όλοι

οι Μάρτυρες, όλοι οι Ομολογητές, καθώς και όλοι οι Όσιοι της Εκκλησίας μας. Ρίγος διαπερνά το σώμα μας και συγκινούμαστε βαθύτατα όταν διαβάζουμε για τα φρικτά βασανιστήρια στα οποία υποβλήθηκαν οι Άγιοι Μάρτυρες “οι καλώς αθλήσαντες και στεφανωθέντες”. Ιλιγγιά ο νους μας μπροστά στη θηριωδία και το θράσος των Τυράννων και των δημίων, αλλά ιλιγγιά επίσης και με το θάρρος των Μαρτύρων και όχι τόσο το μεγάλων στην ηλικία όσο των μικρών. Το θάρρος είναι γνώρισμα όλων των εκλεκτών του Θεού, που όχι μόνο πιστεύουν αλλά και αισθάνονται την παρουσία του Θεού μέσα τους, σε κάθε τους βήμα, σε κάθε τους έργο, κάθε ώρα και κάθε στιγμή. Είναι γνώρισμα των χριστιανών εκείνων που ζουν “εν Χριστώ” και “δια τον Χριστόν μόνον”. Που αγωνιούν και αγωνίζονται επιμελώς για τη σωτηρία τους και για τη σωτηρία των άλλων. Και πού στη ζωή τους πυξίδα έχουν το φόβο του Θεού”.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο π. Λουκάς είπε: “Ο χρόνος της ζωής μας είναι τόσο λίγος που δεν μας επαρκεί για να διορθώσουμε τον εαυτό μας. Ας βιαστούμε επομένως να αγωνιστούμε για τη σωτηρία μας έχοντας πάντα την συναίσθηση της αμαρτωλότητάς μας και καλλιεργώντας την αυτομεμψία”.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε το καθιερωμένο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” εντός του Ιερού Ναού, όπου οι ακροατές είχαν την ευκαιρία να υποβάλλουν ποικίλα ερωτήματα στον ομιλητή και αντιστοίχως να τους δοθούν οι κατάλληλες απαντήσεις.

Η 17η μέρα των εορταστικών εκδηλώσεων ολοκληρώθηκε με κατανυκτική Θεία Λειτουργία. Λειτουργός και ομιλητής ήταν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Ιωάννης Κοκάκης – ιατρός ογκολόγος από την Ιερά Μητρόπολη Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού και έψαλαν οι Πρωτοψάλτες κ.κ. Μανώλης Αβραάμ και Γεώργιος Σάββας.